

indstille derfor til Regjeringen, at den vil fremkomme med Forslag til Ophævelse af Slaveriet. Den forudsaae vel, at dette vilde være forbundet med betydelige pecuniaire Opoffrelser fra Statens Side, hvilket udtrykkeligt er udtalt i Petitionen, men netop derfor ønskede de, at Forholdet skulde nærmere undersøges ovre i Vestindien, forinden dette kunde fastsættes. Saaledes begyndte de Forhandlinger, der ere noget udsørligere omtalte i Udvalgets Betænkning, og i disse Forhandlinger deeltog navnlig i London de Herrer Baring, Newton, Oberst Henderson, Mac Coy, Bushby og S. Christmas, og senere blev Resultatet skriftligt tiltraadt af Hr. G. B. Kelly. Det var Nogle af Hovedbestoderne paa de danske Øer; der var en meget væsentlig Bestodder, som erklærede, at det var en altfor lang Tid, der vilde hengaae, og at han ønskede Slaveriet ophævet inden 3 Aar, men han forlangte derimod en langt større Pengeerstatning end den, der nu ydes. Her hjemme i Kjøbenhavn tiltraadte ogsaa et Par meget betydelige Plantere, der opholdt sig her i Byen, og der blev saaledes, som det saae ud til, vel ikke tilveiebragt en formelig Overenskomst, men dog, afsluttet en bona fide Underhandling mellem de væsentligste Plantere og Gouverneuren, og i Henhold hertil synes det at have været, at Kongen afsjorde Sagen ved Rescriptet af 28de Juli 1847 saaledes, at Negerne bleve tilfikkrede Planterne i 12 Aar. Da nu Slaveriet imidlertid allerede blev hævet i 1848, er derved det Tilfælde indtraadt, som Generalgouverneuren i 1847 havde nævnt som den eneste Risiko, der var forbunden med den af ham antydede Plan, nemlig, at man skulde komme til at emancipere før Udløbet af de 12 Aar. Han siger: „Ved den saaledes udviklede Plan vilde altsaa en Emancipation blive bragt i Stand uden anden Beføstning for Staten end den Risiko, samme kunde være udsat for i Tilfælde af Emancipationens Nødvendighed forinden den givne Tidsfrists Udløb.“ Nu er denne Risiko indtraadt, og man skylder saaledes Planterne en Godtgjørelse for, at Rescriptet af 28de Juli 1847 ikke har kunnet opretholdes. Det er ogsaa klart, at de ved Emancipationen i 1848 have lidt et meget betydeligt Formuestab; thi

man vurderede endnu i 1848 Negerbefætningen paa Plantagerne til imellem 30 og 40 pCt. af Plantagernes Værdi, og hele denne Andeel af Værdien, altsaa omtrent en Trediedeel, er nu tabt, forsaavidt Vedkommende ikke erholde Fyldestgjørelse ved det foreslaaede Udkast. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at denne Forsamling, ligesom den vistnok ikke vil staae tilbage for den roestildste Stænderforsamling i sin Interesse for Friheden, saaledes heller ikke vil vige tilbage for Pengeopoffrelser, der ere begrundede ved den Udvikling, Regjeringen selv har givet disse Forhold, og fra hvilke vi nu ikke længere kunne komme tilbage.

Hvad angaaer Forslagene til de enkelte Paragrapher, da kunde der ved Slutningen af § 3 i Regjeringens Udkast opstaae en Misforstaaelse, idet der siges, at den ommeldte Commission skal paakjende alle Indsigelser, der ere reiste mod de ommeldte Listers Rigtighed, medens, efter Slutningen af § 2, indbefattes under „Indsigelser“ saavel Bemærkninger imod selve Listernes Rigtighed som de Paaastande, der kunne fremsøres efter § 4. Vi have derfor troet, at det vilde blive tydeligere, at disse sidste Paaastande efter § 4 virkelig høre ind under Domstolene, naar man allerede ved § 2 gjorde en Adskillelse mellem „Indsigelser“ og „Paaastande“ saaledes, at, istedetfor Ordene „inden hvilken Indsigelser saavel mod Listernes Rigtighed som fra deres Side, der troe“ o. s. v., sættes: „inden hvilken saavel Indsigelser mod Listernes Rigtighed som Paaastande fra deres Side, der i Henhold til § 4 troe“ o. s. v. Dernæst have vi tilføjet, at, naar Nogen vilde begjære Udskrift af, hvad han har fremsørt, saa skal det meddeles ham, hvilket navnlig er af Bigtighed med Hensyn til Anvendelsen af § 4; thi, da det endelige Spørgsmaal skal afgjøres ved Domstolene, og det for Domstolene skal legitimeres, at Vedkommende har anmeldt sin Paaastand for Commissionen, maa han altsaa være berettiget til at faae en Udskrift af, hvad han der har anbragt, og for at have enhver Tvivl i saa Henseende have vi foreslaaet ved Slutningen af Paragraphen at tilføje, at en saadan Udskrift bliver at meddele ham. Bort Uendringforslag til § 6 staaer i Forbindelse med den Adskillelse, jeg nys